

૭૫૫૮

૨૦૨

૭૫૫૮

૨૩૩

૭૫૫૮

શ્રી સંતરામ સ્તોત્ર:

મર્મ પર્મના સન્નનાને વાસ્તે

નવીયાદ મધ્યે

હાલપુલાગોળે કુંભારપોખમાં

મેહેતા મુરજરાંમ નથુલાને પોતાનાજમખાના-

માં જાપી પ્રસિદ્ધ કૃષ્ણ.

સંવત ૧૯૪૧—સને ૧૮૮૪.

મીમત ૨૦-૧-૦

૭૫૫૮

૯૫૫

શ્રી સં સ્તો

સર્વ ધર્મના સન્નતોને વાસ્તે

નડીયાદ મધ્યે

ડભાણુભાગોળે કુંભારપોળમાં

મેહેતા સુરજરાંમ નથુલાલે, પોતાના છાપખાના-

માં છાપી પ્રસિદ્ધ કશ્યુ.

સંવત ૧૯૪૧—સને ૧૮૮૪.

દીપત ૩૦-૧-૦

૯૫૫

॥ श्रीसं राम स्तोत्रः ॥

॥ श्रीगणपतयेनमः ॥ श्रीसंतरामगुरुभ्योनमः ॥
 अथ लक्ष्मणोक्तं गुरुस्तोत्रारंभः ॥ श्रु-
 त्वासच गुरोर्वाक्यं दृष्ट्वा हृष्टमानसः ॥ दंड-
 वत्प्रणिपत्याह आशुपरिप्लुतः ॥ १ ॥ ल-
 क्ष्मण उवाच ॥ योगिवृद्धकवंचं प्रथितं मपि गु-
 णैः ॥ सेवितं लोकसंघैः ॥ दत्तात्रेयावतारं कलि-
 युगजजनेभ्यो वदंतं सुयोगं ॥ तिष्ठंतं सिद्धि-
 क्तं मुनिगणनभितं पार्थिवैर्वंद्यमानं शांतं श्रीसं-
 तरामं प्रणत ॥ जनमनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे ॥
 २ ॥ मेघः श्यामं सुनेत्रं विदितं परशिवं भासयंतं
 स्वकांत्यात्रैलोक्यं विश्वमेतत्सुरवरमुनिभिः
 प्रार्थ्यमानं यदंगं ॥ श्वेतैः काषायवस्त्रैः सुबहुगुण-
 गणैर्गुणैः फितं ब्रह्मरूपं शांतं श्रीसंतरामं प्रणतजन-
 मनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे ॥ ३ ॥ सिंहस्कंधं सुपा-

दं त्रिवाक्षिन्निरुदरं शोचि । अस्य पूर्णं स्वच्छं पद्मा
 सनस्थं गुणतमपि परं । द्व्यं सनादं ॥ नासा
 श्रेयश्च दृष्टिं स्थितमपि । ब्रह्माणि भ्राजमानं
 शांतं श्रीसंतरामं प्रण । मनोऽन्नीष्टदं नित्य-
 मीडे ॥ ४ ॥ नित्वाष्टचक्रमार्गं गहनमपि परं-
 योगिनिश्चाप्यं म्यं लक्ष्ये रूपे कृतैः यंतवन-
 गुणत्रयं संस्तुतं देवसंघैः ॥ यस्याग्रेसिद्धयोऽ-
 ष्ठादिगिशसनतश्चागता संरक्तं तिशांतं श्री
 संतरामं प्रणतजनमनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे ॥
 ५ ॥ यस्यास्ति सिद्धसेव्यः सुरनरमुखदः सुप्र-
 सन्नः सुरम्यः ॥ यूक्तो श्वेतैर्ध्वजा निश्चिमुखज-
 लयुतो योगिनिःसविनीयः ॥ शोभाद्व्योदी-
 पयक्तो जननिहितकलयोगयोग्यो मठो वैशांतं
 श्रीसंतरामं प्रणतजनमनोऽन्नीष्टदं नित्यमीडे

१६। यत्संगादतपाः सपदिममगतंघोरमज्ञा-
 नमूलंमायामोहौत सपदिगलितौनष्टसं-
 देहवृत्तिः ॥ वैराग्यं कृत्युत्तंजनसुखकरं-
 सुप्रसन्नमनोमेशांतं ततरामंप्रणतजनमनो
 ऽन्नीष्टदंनित्यमोडे। ७। यत्शंगंप्राप्तशिष्याःश-
 मदमसहितायोगमार्गैकनिष्ठाःवेद्यंवेदांतवेद्यं
 गम्यंरहासिपरशिवंशुद्धबोधैकरूपं ॥ ज्ञात्वा-
 त्मानंचसर्वेगुरुगतमनसोयोगनिष्ठाःबभूवुः
 शांतंश्री॥८॥गोहेवादित्रयोषोणमतबहुजनोय-
 स्पनित्यंनवंतिदुःखघ्नोयत्रवातिप्रणतजनम-
 नोल्हादकारिश्रवायुः॥यंप्राप्याहंविमूढोविग-
 तन्नवन्नयोजातसच्चित्स्वरूपःशांतश्रीसंतरा-
 मं०॥९॥त्वंमेमातापितामेस्वजनकुलकुटुंबंच
 भ्रातात्वमेवयेनातोऽज्ञानबंधःसपदिपरशुना

तीव्रवेगेण छिन्नः ॥ तस्मात्तुभ्यं नमस्ते शरण-
 गतजनकेशहंतासि नमो शांतं श्रीसंतरामं • ॥
 १० ॥ अन्नाद्यैः पंचको हितपरशिवं पूर्णं न
 त्तया गृणंतं योगिद्वैश्च द्यंच न वन्नयहरस्त-
 त्वमस्यादिवाक्यैः ॥ शिष्यान् संबोधयंतं नर-
 कन्नयहरं लक्षणैक्यत्वमाद्यं शांतं श्री ॥ ११ ॥
 प्रज्ञानं ब्रह्मरूपं श्रुतिशतपठितं सच्चिदानंदरूपं
 क्लेशातीतं कजेशादिन्निरपिसततं प्रार्थ्यमानं-
 सुरेशैः चैतन्यशिष्यमध्ये निगमगतिगिराक-
 थ्यते यद्भूवंतं शांतं श्री • ॥ १२ ॥ शोभाढ्याच्छी
 महेशात्प्रतिचिदिशि गतं मंदिरं ज्ञातियस्यावि-
 प्राद्यैश्चापियुक्ता छतपथनिपुणैः पत्तनात्तद्वसंज्ञा-
 त् ॥ दक्षे ज्ञागेव संतं सुरनरमुनिभिः सेवनीयं
 शुभांगं शांतं श्री • ॥ १३ ॥ एवंस्तु त्वागुरुन्न-

व्यालक्ष्मणः प्रीतमानसः ॥ विररामगुरोरग्रे
 ब्रह्मानन्दंगतो यथा ॥ १४ ॥ द्रष्टुं चैताद्रशं शि-
 ष्यं स योगि सिद्धसंस्मृतः ॥ उवाच प्रितियुक्तेन-
 वाक्येन हर्षयन्निव ॥ १५ ॥ संतराम उवाच ॥ व-
 रं दृष्ट्वा णिष्वन्न द्रं ते यत्ते मनसी वर्तते ॥ इति वाक्यं
 गुरोश्चुत्वा लक्ष्मणो वाक्यमाददे ॥ १६ ॥ लक्ष्म-
 ण उवाच ॥ यदि प्रसन्नो योगि शयदि देयो वरो म-
 म ॥ त्वदंग्रिकमक्षेत्रित्यं न क्ति स्यान्मे न वे न वे
 ॥ १७ ॥ संतराम उवाच ॥ न क्तिर्न विष्यति ता-
 तदुर्लब्धं नान्यदेहिनां ॥ मन्यते कथितो योगः
 सोऽपि त्वयि न विष्यति ॥ १८ ॥ स्तोत्रेणानेन-
 मां न्नित्यं स्तोष्यंति भुवि ये नराः ॥ तेषां कामान्
 प्रदास्यामि मनोऽन्नीष्टानसंशयः ॥ १९ ॥ प्रातः
 काक्षे स्तोत्रमिदं मत्समीपे विशेषतः ॥ पठित्वा

